

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 9 lutego 2006 r.

w sprawach połączonych C-226/04 i C-228/04 (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio): **La Cascina Soc. coop. arl i in. przeciwko Ministero della Difesa i in. oraz Consorzio G. f. M przeciwko Ministero della Difesa i in.** ⁽¹⁾

(Zmówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 92/50/EWG — Artykuł 29 akapit pierwszy lit. e) i f) — Zobowiązania usługodawców — Opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne i podatków)

(2006/C 86/11)

(Język postępowania: włoski)

W sprawach połączonych C 226/04 i C 228/04, mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy), postanowieniami z dnia 22 kwietnia 2004 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 2 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **La Cascina Soc. coop. arl, Zilch Srl (C-226/04) przeciwko Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Pedus Service, Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR), Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)**, oraz **Consorzio G. f. M. (C-228/04) przeciwko Ministero della Difesa, La Cascina Soc. coop. arl**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts i E. Juhász (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 9 lutego 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 29 akapit pierwszy lit. e) i f) dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi nie stoi na przeszkodzie krajowej regulacji lub krajowej praktyce administracyjnej, zgodnie z którymi usługodawca, który w chwili upływu terminu do złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu przetargowym nie wypełnił swoich zobowiązań w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne oraz podatków poprzez dokonanie płatności w całości, może uregulować swoją sytuację w terminie późniejszym

— na podstawie przyjętych przez państwo instrumentów amnestii podatkowej lub zmniejszenia zobowiązań podatkowych, lub

— na podstawie ugody administracyjnej mającej na celu rozłożenie na raty lub zmniejszenie zadłużenia, lub

— poprzez wniesienie skargi administracyjnej lub sądowej,

pod warunkiem, że udowodni w terminie określonym przez krajową regulację lub krajową praktykę administracyjną skorzystanie z takich instrumentów, takiej ugody lub wniesienie takiej skargi w tym terminie.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 25 października 2005 r.

w sprawie C-229/04 **Crailsheimer Volksbank eG przeciwko Klausowi Conradsowi, Frankowi Schulzkemu i Petrze Schulzke-Lösche, Joachimowi Nitschkemu** (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez **Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen**) ⁽¹⁾

(Ochrona konsumentów — Umowy negocjowane poza lokalem przedsiębiorstwa — Umowa pożyczki powiązana z nabyciem nieruchomości zawarta w drodze akwizycji w domu — Prawo do odstąpienia)

(2006/C 86/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-229/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 maja 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **Crailsheimer Volksbank eG przeciwko Klausowi Conradsowi, Frankowi Schulzkemu i Petrze Schulzke-Lösche, Joachimowi Nitschkemu**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta i P. Küris, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 25 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Artykuły 1 i 2 dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy osoba trzecia działa w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy przy negocjowaniu lub zawarciu umowy, stosowanie dyrektywy nie może być uzależnione od tego, że przedsiębiorca wiedział lub powinien był wiedzieć o tym, iż umowa została zawarta w sytuacji akwizycji wskazanej w art. 1 tej dyrektywy.

2) Dyrektywa 85/577, a w szczególności jej art. 5 ust. 2 nie sprzeciwia się temu, że:

- konsument, który skorzystał z prawa do odstąpienia zgodnie z tą dyrektywą, musi zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki, chociaż zgodnie z planem sporządzonym dla celów inwestycji finansowej pożyczka służy wyłącznie finansowaniu nabycia nieruchomości i jest bezpośrednio wypłacona sprzedawcy tej nieruchomości;
- wymagany jest natychmiastowy zwrot kwoty pożyczki;
- przepisy krajowe przewidują w przypadku odstąpienia od umowy kredytu hipotecznego, że konsument zobowiązany jest nie tylko do zwrotu kwoty otrzymanej na podstawie tej umowy, ale dodatkowo do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy odsetek stosowanych na rynku.

Jednak w sytuacji gdyby bank zawiadomił konsumenta o przysługującym mu prawie odstąpienia, konsument mógłby uniknąć ryzyka związanego z takimi inwestycjami jak inwestycje będące przedmiotem sprawy toczącej się przed sądem krajowym. Z tego względu art. 4 dyrektywy 85/577 zobowiązuje Państwa Członkowskie, by dbały o to, żeby ich prawo chroniło konsumentów, którzy nie mogli uniknąć takiego ryzyka, poprzez przyjęcie środków, które pozwalają ustrzec konsumenta od poniesienia konsekwencji urzeczywistnienia się takiego ryzyka.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 20 października 2005 r.

w sprawie C-247/04 *Transport Maatschappij Traffic BV przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken* (¹)
(wniosek Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(*Wspólnotowy Kodeks Celny — Zwrot lub umorzenie należności celnych przywózowych lub wywózowych — Pojęcie kwoty „prawnie należnej”*)

(2006/C 86/13)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-247/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 28 maja 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **Transport Maatschappij Traffic BV** przeciwko

Staatssecretaris van Economische Zaken, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk (sprawozdawca), C. Gulmann, R. Schintgen i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix Hackl, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W świetle artykułu 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należności przywózowe lub wywózowe są prawnie należne, jeżeli dług celny powstał zgodnie z przesłankami określonymi w rozdziale 2 tytułu VII tego rozporządzenia i jeżeli kwota tych należności mogła zostać określona na podstawie Taryfy Celnej Wspólnot Europejskich zgodnie z przepisami tytułu II tego rozporządzenia.

Kwota należności przywózowych lub wywózowych jest prawnie należna w rozumieniu art. 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2913/92, nawet wówczas gdy dłużnik nie został o niej powiadomiony zgodnie z art. 221 ust. 1 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 9 lutego 2006 r.

w sprawie C-415/04 *Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stichting Kinderopvang Enschede* (¹) (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

(*Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Świadczenie usług związanych z pomocą społeczną i zabezpieczeniem społecznym oraz z opieką i edukacją dzieci i młodzieży*)

(2006/C 86/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-415/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 24 września 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w tym samym dniu, w postępowaniu Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stichting Kinderopvang Enschede, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (sprawozdawca) i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 lutego 2006 wyrok, którego sentencja brzmi następująco: